

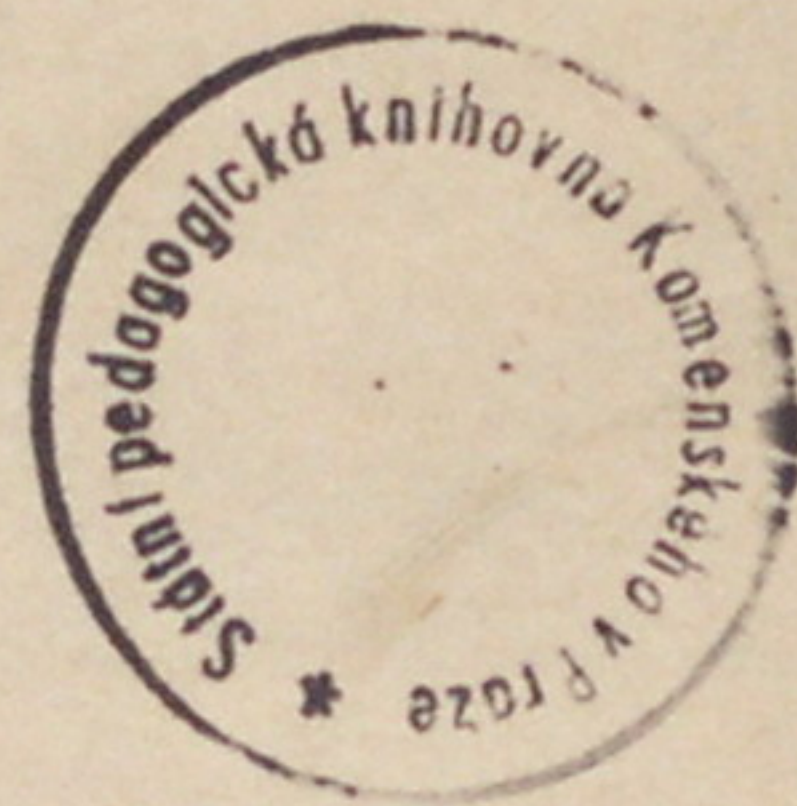
~~II. A. 415.~~/19.

K 125/4

LV. ROČNÍ ZPRÁVA
STÁTNÍHO
AKADEMICKÉHO
GYMNASIA
V PRAZE.

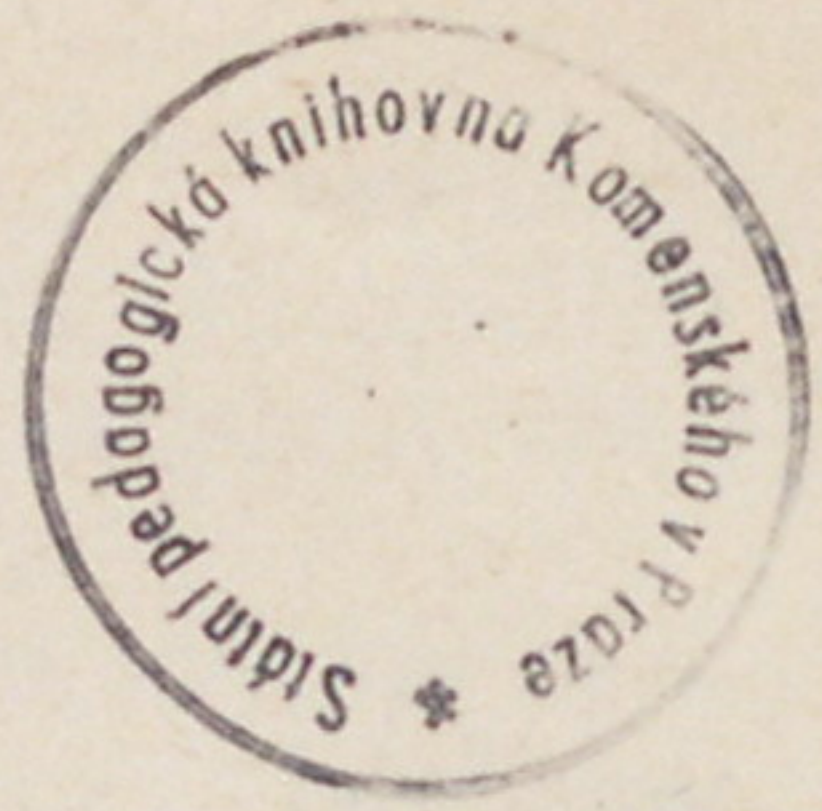

PODÁVÁ ŘEDITEL ÚSTAVU
ALBERT DOHNAL
S PŘÍSPĚNÍM SBORU PROFESORSKÉHO
NA KONCI ŠKOLNÍHO ROKU
1918—1919.

V PRAZE.
PRAŽSKÁ AKCIOVÁ TISKÁRNA. — NÁKLADEM VLASTNÍM.
1919.

705496

Jsme svobodní . . .

List z kroniky.

Jsme svobodní . . . Radostná o tom zvěst rozletěla se dne 28. října 1918 matičkou Prahou, rozšířila se bleskurychle po vlastech českých a donikla i k sluchu vzdálené ciziny. Nadšení nesmírné zavládlo ve všem českém lidu, jenž rázem odvrhl pouta, jež ho dosud svírala, a po staleté porobě poprvé zase z hluboka vydechl. Stal se svobodným . . .

Nebylo to dílem okamžiku ani dílem náhody. Převraty měnící ze základu tvářnost historie dlouho a zvolna se připravují a bývají až posledním článkem dlouhého řetězce dějů, zjevných i skrytých. I historie našeho osvobození neměla kořenů svých až v poslední válce světové, v níž toliko vyvrcholila, ale základem byla jí naše tradiční láska k vlasti a svobodě, jež nejkrásněji rozkvetla za dob husitských a jež neutuchla ani v době krutého útisku, jemuž národ náš vydán byl po čtyři staletí cizovlády. Zejména doba pobělohorská úsilovně dusila v lidu našem oheň národního citění, ale jiskra doutnala pod popelem, až v době osvícenské buditelé naši rozdmychali ji v nový plápol. Tak překonán navždy mrtvý bod a uvědomění národní spojené s horlivou prací na národu roli dědičné přecházelo s generace na generaci, stále se stupňujíc a spějíc nezadržitelně k nejvyšším metám národního i lidského snažení. Válka světová poskytla národu kolbiště, na němž uplatnily se všechny nejlepší jeho síly, sloučené za jediným cílem, osvobozením vlasti. A ve znamení tomto národ zvítězil, stal se svobodným . . .

Žehnány buďtež drahé hlavy, jež dnem i nocí přemýšlely o naší spáse, žehnána buďte zlatá srdce, z nichž tryskaly prameny hřejivé lásky k vlasti a lidu, žehnání buďte nadšení bohatýři, kteří za svobodnou vlast jste bojovali a mřeli rádi a ochotně, kteří za naše štěstí obětovali jste vše i samy sebe. Nezapomeneme, nemůžeme a nesmíme zapomenouti nikdy, čím jsme povinni vám i drahé vlasti: Československé republice s tatičkem Masarykem v čele. —

Láska vlastenecká, účinná i obětavá, má na ústavě našem dávnou svoji tradici; tu-li uchováme neztenčenou a stále svěží, odvděčíme se nejplatněji tvůrcům naší svobody. To také slibujeme. —

